Pbo dind. funtum votum huiy retoy facienty dirre fratr ēē retoem retem driā; qa cā, q̄ imiē p se ꝑstat suū effum ē funtum rotum retoy cāē, sd retao rety driā p se imiē facit Prum drientem fratr a leone: gō ipsa retao rety driā ē funtum rotum retoy facienty dirrē fratr. Pbo ꝑteria funtum prum ēē illam causalitatem seu informatioem autem, q̄ retao rety driā infert Prum, qa oīs retao cāē fundatr prē in sua causalitate auti; sd retao facienty dirrē fratr ē retao cāē fraty: gō hēt p funto prō illam causalitatem, seu informatioem autem retoy rety driā.

De retoib' facti drientis fratr.

Quær 6. q̄ram sint extrema, et funtā rotā retoīs facti drientis fratr? Resol. 1ᵃ. taly retao hēt p extremo Prum factū driente fratr, et trati ad retoem retem driā. P. qa oīs retao effūs hēt p extremo ipsum effum, et p trō suam cām, sd retao facti drienty fratr ē retao effūs: gō hēt ipsum Prum p extremo, q̄tinus ē effūs factus driens fratr, et hēt p trō ipsam retoem retem driā, q̄tinus ē cā facieny fratr dirrē.

Resol. 2. retao facti drienty fratr hēt p funto rotō ipsam retoem driā retem, q̄tinus hæc ē fiā, q̄ Priy fit fratr drieny, P. qa retao facti drienty fratr, dēt fundari rotē in illa fiā, p q̄m Priy fit fratr drieny, et hæc fiā ē retao rety driā. Resol. 3. retao facti drienty fratr fundatr prē in illa causalitate, siue informoē passiua, q̄ Priy autr denominatr facts driens fratr pretoem retem driā. rāō ē, qa retao effūs fraty fundatr in causalitate frati: gō sitr retao facti drienty fratr, q̄ ē retao effūs fraty.

Hæc sᵗ, q̄ tradit Cōy dōā sirca inutiles retoes facienty dirrē; q̄s ego ut fictitias omnino relegarem a phiā: 1ᵒ qa plēs iiq̄ RR doctissimi nu- llus admitūnt retoes ix tratiy, q̄bus ego libenter subscrivam; gō a fortiori

reiicienda sit relatio chimaerica faciens diversitatem. 2° quia et admitantur aliqui aliqui relationes, debent tamen excludi relationes differentiae, quod sic probo 1° quia relatio est ordo unius ad aliud, differentia non est ordo, imo negatio ordinis unius cum alio: ergo effectus formalis differentiae potius in negatione, quam in relatione consistit.

Probo 2° quia distinctio ab alio consistit formaliter in negatione, ut tenet communis doctrina contra M. Soar. Fonseg. Arri, et alij: ergo et differentia ab alio, nil aliud est nisi negatio formaliter; quia nil aliud est esse hominem differentem a leone formaliter, quam non esse leonem, quod est formaliter negatio. Probo 3. quia disconvenientia ab alio iuxta ipsos cap. de proprio, formaliter est negatio, et non relatio: ergo et differentia formaliter erit negatio, et non relatio. tandem quia posita sola negatione, et praecisa quacumque relatione intelligitur homo formaliter differens a leone.

Et quamvis admitantur relationes reales differentiae, tamen excludi debent impertinentes relationes facientes diversitatem, et ratio est, quia omnes denominationes facientes diversitatem effective optime explicantur per solam rationem, quod est causa effective faciens diversitatem hominem a leone, et relationes facientes diversitatem formaliter recte salvantur per relationem realem differentiae, tamquam per causam formalem.

Quod confirmo optimo exemplo: quia faciens album effective optime explicatur per causam effectivam dealbantem parietem, et formaliter per ipsam albedinem realem, quin denique aliae superadditae relationes rationis facientis album effective, vel formaliter. at quod ergo debent admittere admitti ridicula illa relationes rationis facientis diversitatem, vel formaliter? non ne homo differt realiter a bruto: ergo differt per causas reales, nempe materialiter per rationem, et formaliter per relationem realem differentiae.

Firmatur ulterius quia relatio realis differentiae sufficit ut faciat per seipsam hominem differentem a bruto, quin exigat aliam relationem rationis superadditam, ut patet hunc effectum, quia ubicatio non indiget alia ubicatione, ut faciat ubicatum, existentia non eget alia existentia, ut faciat subiectum existens: ergo neque relatio realis differentiae indiget alia relatione superaddita, ut faciat subiectum differens: quia frustra si recte ponderentur, rem conficiunt,

et retores facientes longum ingenii martirium e medio tollunt, qm snam ego amplector, contrariam ideo supra retuli ne aliqd cois docr meos phos latere vide-atur. —

Sectio 5a

De Dria ex ui Nominis.

Dria ex ui nominis sic definitr — fra, q aliqd a se in alio, atq alio tempore, aut ab alia re difert — porto, fra, q het lum gris, seat fram adiacentem illi noe, in q conueniunt ea, q ipsa fra facit dirie. Vg. rate, qd e fra adiacens ai, et facit dirie hoem a bruto, porto difert, ittigitr causatr, qa dria det ee ca faciens dirie subtum ab alio, defio competit drie mati, p ut abstrahit ab esti-ati, et acciati.

Arga soluta.

Arg. 1. fra et dria st id: go fra n pot here lum gris. Rx dist. ans, st id qui-ce, tranceat; st id spifice neg. ans, qa at vg. e fra ru hois, et leonis, q totum vte e, et tn at n e dria; Arg. 2. iuxta Artem id n difert a se ipso: go superflua e illa porta, qaliqd a se difert, Rx dist ans, id n difert a se ipso ettiatr, cond. acci-atr, neg ans, et in hoc su interptandus e Artes, qa Pris senex difert acciatr a se ipso puero, n uo difert ettiatr.

Arg 3. ho difert a lapide p at, et tn at n e fra adiacens: go n e bn defio. Rx neg. mai, qa ho n difert frali, et pprie a lapide p at, sd p Viuens, qd e dria: unde si p impossibile ho n esset at, et esset Viuens adhuc diferret a lapid qa Viuens e fra adiacens corpori, in q lapis et ho conueniunt.

Arg. 4. subia vg. et qntas hent suas drias, et tn pprie n difer-unt inter se, qa n conueniunt in aliq gre coi: go n ois dria facit pprie dirie. Rx 1o neg. min, qa subia, et qntas, sm pbatam snam, conueniunt uoce in en-te compto in coi, et diferunt p pprias drias; Rx 2. iuxta snam et pbatam neg.

mai, qa subiä, et qrta in hac opioë n̄ hent rigurosas driäs, eo qd sint entites, 1o dixe, 3 n̄ conveniant univoie in aliq pdicato cõi. haec et disio driae pcedit, qndo res conveniunt in aliq pdi cõi, et diferunt p uas, ac rigurosas driäs.

Arg. 5. Prius pictor Vg. difert in eod tempore a se ipso Phõ. gö n̄ bë apponitr illa parta, in alio, atq alio tempore a se difert. Rx neg. aij, qa Prius Pictor n̄ difert a se Phõ, qa phiä n̄ infert repoeim artis pingendi, neq repugnat ëë sil pictorem, et phum, sicut repugnat ëë sil senem, et puerum.

Arg. 6. illa q diferunt hent reloem driae, sd relata ëë sil nä; gö male additr illa parta indisioë, in alio, atq alio tempore. Rx 1o neg. mai, qa iam supra negavimus reloem Driae. & 2o dist min. relata ët sil nä, qndo extrema, et funtä existunt sil cond., qndo existunt in dixo tempore neg. min. qa dies hodiernus het retoem ad Diem hesternu, et tn̄ n̄ existunt sil, id pët in oib rebus sucsivis et in Phõ aegroto et sano, puero, et sene p dixis temporibus.

Sectio 6a

De Diuitione Diferentiae.

Quaer. 7. in qt membra didatr Driä? Rx didi in tria 1. in driam coem, ppriam, et Maxeppiam. Driä cois ë fiä acciatis, et separabilis, q res ab alia, et a se ipsa in alio, atq alio tempore difert: Vg. rubor contractus ex verecudia, q facit Prum a se Dientem p breui spatio. haec driä ut pote acciatis, ptinet ad 5am ute. Driä ppria ë fiö, q aliq res ab alia nariö difert, ut ittiuum, q hö nariö difert a bruto. Driä ettiatis ë illa — q aliqd ettiatr ab alio difert — Vg. rote, q ë Driä ettiatis rü hois, et haec constituit 3am spem Vls.

Quaer 8. V haec ditiö sit adeqta? Rx affie P. qa ois Driä aut ë ettiatis, aut acciatis rü subti, sie ettiatis constituit Driam maxe ppriam; si ë acciatis t ë naria et inseparabilis a subtö, et driä ppria, t ë congens, et separabilis, et resultat Driä

Coïs, q̄ st tria membra Driæ.

Argā Soluta.

Arg. 1. oīs diuitio dēt fieri in membra opposita, sd hæc diuitio n̄ fit in membra opposita, qā st tria, et opositio n̄ dāt, nisi inter duo: gō ditiō n̄ ē bā. Rx 1º. neg. min. qā ēt inter tria dāt oppositiō, ut pēt in metu, fortitudē, et audaciā, q̄ ꝯ sint tria opponunte inter se. Rx 2. hanc diuitionem ēt posse reduci ad duo sōl membra, 1. ad Driam eßiatem, et n̄ eßiate. et Driā n̄ eßiatis pōt diui in alia duo, nimiru in Driam naliam, et Coiem.

Arg. 2. ea, q̄ diferunt eßiatr, ēt diferunt naliō, et Congēr: gō Driā eßiatis includit in se alia membra, ac ꝑ Coīs ditiō n̄ recte se hēt. Rx dist. aīs, q̄ diferunt eßiatr ēt diferunt naliō et Congēr ꝑ eand fram nego ꝑ diūsam fram Cond. aīs: qā ho Vg. difert a bruto eßiatr ꝑ sōl rate; difert ꝓprie, siue naliō ꝑ ribile, et Coiēr, siue Congēr ꝑ albēm, l nigredinem.

Vrg. ead Driā pōt ēē eßiatis, ꝓpria, et Coīs; gō sic ostenditur, qā id Disgregatiuū uisus rū albedinis ē Driā eßiatis, rū cygni ē ꝓpria, rū illi9, q̄ metu albescit, ē Coīs: gō Disiō n̄ fit in membra eßiati opposita. Rx dist aīs qā ead Driā pōt ēē eßiatis ꝓpria, et Coīs rū diūsorum, Cond. rū eiusd neg. aīs. gō clare ꝓbat id explum d disgregatiuo uisus, q̄d rū albedinis ē Driā eßiatis rū Cygni ē ꝓpria, rū hoīs metu afectiē Coīs. et sicud disgregatiuū matē fundat retores Diūsas, et eßiati oppositās inter se, q̄ tin9 ē Driā eßiatis ꝓpria, et Coīs, ut ꝑ se pēt.

De Vniuocatioē Driæ.

Driā

Quærtand V Driā in Coi sit uuocā ad tria membra Driarum. Resol. 1. Driā in Coi si sumār matr n̄ ē uuocā ad Driam eßiatem, ꝓpriam, et Coiem, ita Coiēr AA. P. qā Driæ mates aliæ st possiuæ, Vg. rate, et irrate, aliæ st negiuæ, ut cacitas, q̄ l riis difert a se Vidente, sd ad possitiuum, et rat=

gatiuũ n̄ dar univocão: gò Dриā mate sumpta n̄ ē univocā ad tria membra Driarum matium.

Resol. 2. retoes Driā (in cōiōe cōi, q̄ eās admitit) si recte compa= rentur, i.. retoes retēs ad retēs, et retoes rōis ad retoes rōis, conueniunt uuo= cē. ita cc. ad cap. d Driā, q. 1. art. 2. Suar. l. tr. 4. d. 3. nō 221. P. 1. q̄a oēs Dri= æ retēs, conueniunt essiatr, et ptatr in retoe reti Driā, id huī d retoibus rōis. gò st uuocē. P. 2. q̄a oēs 5e. spēs conueniunt p retoe uuocē in Uli cōito: gò sitr oēs retoes Driā conuenient uuocē in retoe Driā in cōi.

Oppositum snam tuetr P. tell. l. 7. s. 1. nō 16. d Auicena. Soto Caetano, Chied. in log. contr. 6. pun. 1. Rub. in log. cap. 4. q. 2. p gbo arg. ad simpliciter et sm q̄d n̄ dar uuocāo, sd Driā essiatiꝭ ē simpliciter Driā, Driā uō ppria, et cōis st Driā sm q̄d: gò n̄ possunt conuenire uuocē p retoe.

Rx ad min. oēs Drīās in gīē, et absā ēē essiatr Drīās, q̄a oēs hent eund effum faciendi subtum diuers; p accens ē, q̄d alia Driā sit essia= tiꝭ in ptati alia uō acciatiꝭ, q̄a hoc n̄ puenit ex rōe cōi Driā, sd ex peculiari effu partiū huiꝭ, et illiꝰ Driā, q̄ manet extra rōem, et grum cōiem Driā. q̄d firmār opti= mo exeplo 5e. speciam Uliꝭ, q̄ conueniunt uuocē p retoe, lt tria priora Ulia sint essiatia, et simpliciter, et duo posteriora acciatia et sm q̄d.

Disputatio 6ª

De Driā ex usu philosphorum.

Sectio 1ª

Definitur Driā put ē 3m. pdicabile.

Quær. 1º. q̄mo definiatr Driā essiatiꝭ p ut constituit 3am. spēm Uliꝭ: Rx ita definiri — id q̄d ptatr d plubus in quærēe q̄le ē essiate — parte, id quod

prati ꝯ ꝑluby) hēt lum gn̄s ✱ ꝗcba in ꝑle eētiatē, ponitr ibo Drīā.

Arg. 1. iuxta Artem Drīā prati ingd: gō n̄ prati in ꝑle. Rx Artem ꝑ illud qd illexisse Drīam prāri qditative, et eētiatē, ꝗtinꝰ Componit spem, q̄ p̄ra= tur ingd, n̄ tn̄ negavit Dr̄am prāri loge in ꝑle, et ꝑ modum adiacentis.

Arg. 2 id prati in ꝑle, qd adiacet rei ꝯ q̄ prati. sd Drīā vg. rate n̄ adiacet Prō, ꝯ q̄ prati: gō Drīā n̄ prati in ꝑle. Rx dist. mai, id prati in ꝑle, qd adiacet rei, ꝑ parti ipsius rei, ꝯ q̄ prati in suo ēē Constitutæ, Cond. qd adiacet toti rei ꝯ q̄ prati, neg. mai. explico hanc solutioēm: Prūs in rōe hoīs hēt duas pēs eētiales, i. aīl, et rate: igiī rate n̄ adiacet toti Prō, sd adiacet aīi, iam in suo ēē Constituto, et hoc sufficit ut prēte in ꝑle, q̄a id qd prati in ꝑle, ꝑ dēt advenire toti rei, iam in suo ēē Constitutæ, ꝑ parti ipsiꝰ rei, iam Constitutæ in suo ēē.

Quær. 2. q̄nam sint infioriā eiꝰ 3ꝯ. pratibꝰ? Ante resolutioēm quæoꝯ, adtē Drīām vg. rate q̄uplicitēr posse comparari, 1o. aīi. qd dicit tan= q̄m gn̄s; 2o. ꝯ hoē, quem Constituit tanq̄m spēm. 3o. ꝯ induꝰ ipsiꝰ spei, i. ꝯ Prō, et Plō; 4. ꝯ hoc et illo aīi singulari. hiꝰ pōitis.

Resol. 1o. Drīā neq̄ rū geꝰ, qd dicit, neq̄ rū spei, q̄m Constitu= it, pōt ēē vlꝰ. P. q̄a vl̄e dēt latiꝰ patere, q̄m inferiꝰ; sd rate vg. n̄ latiꝰ pēt, q̄m aīl, imo aīl ꝑlatiꝰ pēt, q̄m rate, ut ē manifestum, ꝯ ind ēt hō latiꝰ pēt, q̄m rate, q̄a hoē includit aīl. gō rate, neq̄ rū geꝰ, neq̄ rū spei, pōt ēē vl̄e. Resol. 2. rate vg. ē vl̄e rū induorum spei, i. rū Prī, et Plī. P. q̄a latiꝰ pēt, et hēt oēs alias Conditiones, ut sit 3m. pratibile.

Resol. 3. rate rū huiꝰ, et illiꝰ aīis hūni pōt ēē 3m. vl̄e. P. q̄a hoc aīl n̄ ē Compositum ꝑ acciēns; nam hoc aīl Constat ex gīē metho, et Drīā, i. rati, me= diante q̄ Contrahitr aīl ad hanc Drīam induantem; et sic n̄ ē Compositio grūs rati imīē ꝯ Drīā induantē, ac ꝑ Conꝰ facit unum ꝑ se, ut supra iam dixi: gō rate pōt ēē 3m. pratibile rū huiꝰ, et illiꝰ aīꝰ hūni.

Arg. 1. p Soar. l. hoc at n includit essiat. rate: gō rate n prati ð illo essiate, ut 3a. spes Vlis. Rx neg. ans, qa illa parta hoc, dnotat Driam induantem Pri v.g. Pphi, sd Priy et Pli essiate includunt rate: gō ethoc, et illud at hum, nam n pōt ēē hoc at hunum, qn sit rate.

Arg. 2. pōt aliqndo hoc at cognosci a longe ð Driā incerta, sd tunc n ē prao essiaty, imo congeris: gō hoc at n pōt ēē inferis 3i. prabily. Rx ad mai, eo ipso, qd drate cognosco hoc at illud cognoscere nario, ut rate, qa parta hoc, in subiecta mā drat Driam humam, ut aperte docet id Soar. l. tra 4. ð. 3. nō 229.

Sectio 2a

V Driā phicē spectent ad 3um. prabile?

Quær. 3. V Driæ phicæ ptineant ad hanc 3am. spem Vlis? Rx affie, si sumanr in concreto, et apto mō: und hæ pdicoēs | Pr9 ē matus | Pr9 ē fratus | et constituunt 3am. spem Vlis. ita ll. ad cap. ð Driā, q. 2. art. 2. Mag. Soar. 3. pē q. 16. art. 1. P. qa matus, et fratus prante in qle essiate ð Prō, et Plo p nomina conotativa: gō constituunt prabile Driæ. P. ans; qa mā et frā st pēs essiales Pri, dind si qras, qlisnam sit Pr9, apte respondebitr, ē matus, ē fratus: gō hent oiā reqsita, ut in qle essiate prentr.

Arg. 1. illud, qd prati in qle, adiacet alicui gri, qd contrhit, sd neq mā, neq frā adiacent alicui gri, qa n contrahunt ullum gus: gō mā, et frā in concreto n ptinent ad 3um. prabile. Rx mai sōl ēē uam in Driis methis q contrahunt gus methum; n uō in Driis phicis, q ut spectent ad 3um. prabile, sāt ē, qd prente in qle essiate uuoē ð suis infioib9, lt nullum gus in se contrahant.

Arg. 2. Driæ dent prari directe, tamqm frā ð suis infioib9; sd mā n pratr ð Prō, tamqm frā, qa mā ē subtum, et n frā: gō mā n pōt prari ut Driā ð Prō. Rx dist. min. mā n pratr ð Prō, tamqm frā phice, cond.

logĕ neg. mini. qa lt mā xū frē hēat rōem subti phicē, tn̄ xū Pxi, ē frā logē prabilis p illud nomen Concretum (Deus ē mātus).

Replic. mā n̄ adiacet Pxō: gō n̄ prati d Pxō p mum frā adiacentis. Rx dist. aņs, mā n̄ adiacet Pxō phicē, Cond. n̄ adiacet logē, neg. aņs, qa mā p illud nomen (mātus) exp̄mit unionem methām, q̄ logē, et in mō p̄dicandi adiacet. imo ut aliq uolunt, ēt exp̄mit unionem phicām ad frām, rōe Cuiq ēt ipsa mā logē adiacet.

Inferi: gō seqtr has p̄dicoēs (Pxq ē atiatus: Pxq ē humanatus) ēt ēē in g̃le essiatr. Rx Cond. illat. qa hæ p̄dicoēs scāntr nominibq adiectiuis, et lt hunitas et animalitas in re sint frā subsistentes, tn̄ in mō prandi logē scanti p mum adiacentis. sicut rōale in re ē subiā subsistens, et tn̄ prati in g̃le, qa scati p mum adiacentis ati. e Cō.a uō albō ē accens adiacens subiō, et tn̄ prati in g̃e p mum subsistentis d hoc et illa albē, qa in mō prandi scātur p mum subsistentis. Vnd hīc sōl dēt attendi ad mum prandi logum, et n̄ ad mum essendi phicum.

Inst. hoc pratum (humanatq) scāt ex suo Conptu unionem ipostaticam, q̄ n̄ adiacet: gō sōl hæc predicaō (Pxq ē humanatq) semp fit p mum subsistentis. Rx dist aņs, scāt unionem hipostaticam in acceptioe thiologica, Cond.: in acceptione logā, neg. aņs; qa logici sōl atendunt ad nomina, qbq exprimunt pratum, et n̄ ad rem ipsam phicām, ac multō minq ad acceptioēs thicās.

Examinantr aliæ p̄dicoēs.

Quær. 4. V hæ p̄dicoēs (Pxq ē psona, Leo ē suppositum: hoē subsistens) sint in g̃le et ptineant ad 3m prabile? Dō 1o. in opioē, q̄ docet Pxum, hoēm, Leone dicere d frāli subsistiām, hæ p̄dicoēs ptinent ad 3m Vle. P. qa funt essiatr p mum adiacentis in g̃le: qd ostenditr 1o, qa lt psona, suppositum, et subsistens scēnt frām subsistentem methē; tn̄ logē eam scānt adiacentem, qa subsistiā aduinit Pxō, tam

in suo eē constituto. Ostenditr. 2. qa pdicatum subsistens ex usu phorum explatr nomine adiectiuo: gō pratr ꝑ mum adiacentis.

Inst. 1. subsistia ē mag. subsistens, qm Pr̃s. gō n̄ pōt prari d Prō, ꝑ mum adiacentis. Rx dist. ans ē mag. subsistens methē, transeat, logē, et in mō prandi, neg. ans, qa et mā ē pars subsistens phicē, et tn̄ logē pratr d Prō ꝑ mum adiacentis in hac pdicoē [Prus ē matus] qa explatr nomine acomodato.

Inst. 2. hæc pdicaō ē fā [Prus ē subsstiā]: gō et hæc [Prs ē subsistens] Rx neg. cons, qa 1a. ꝑpositio fit ꝑ nomē abstratum, secunda uō ꝑ nomē concretū, qd ē acomodatum, sicut hæc ꝑpōō [Prus ē mā] ē fā, qa fit nomine abstrato, hæc tn̄ ē uā [Prus ē matus] qa fit nomine concreto, et acomodato ad explandum pratum adiacens logē.

(Dō 2. in snā, q docet, hoēm Prum, et leonē n̄ dixē d fratī subsistentiam, illæ pdicoēs n̄ ptinent ad 3um pdicabile. P. qa iuxta hanc snām, hæ pdicoēs n̄ sunt essiales, sd tantū nariæ. P. a sili, qa ratr n̄ pratr essiatr d ali, qa in eo essiatr et fratr n̄ includitr: gō silr subsstiā n̄ prabitr essiatr d Prō, qa in eo fratr, et essiatr n̄ includitr, pdicabitr tand nariō, ut ꝑprietas logā. et ptinebit ad 4m pdicabile.

Disputatio. 7a.
De proprio.
Sectio. 1a
De Diuitione Proprii.

Proprium ēt sumitr, l ex ui nominis, l ex acceptioē Phorum. Proprium ex ui nominis scat id, qd alicui ꝑprium ē. dicit d fratī retoem conueniæ rū rei, cui ē ꝑprium; et negoem conueniæ rū rei, cui n̄ conuenit, et conotat semp rem, q dnominatur ꝑpria. Vg. ribile dicit d fratī retoem conueniæ rū hoīs, cui ē ꝑprium, et negoem conueniæ rū bruti, et aliorū entium, qbus n̄ compitit.

Quaer. 1°. q̃mo dividatur proprium. R. dividi in tria membra. 1m. ē proprium, q̃d convenit soli speci, n̄ tñ õi, v.g. hõi eẽ gramaticum. 2m. ē proprium, q̃d convenit õi, et soli, n̄ tamẽ semper, ut convenit hõi canescere, sed n̄ p tempore pueritiae. 3m. ē proprium, q̃d convenit õi soli, ac semper, v.g. hõi eẽ ribilem, et hoc ē proprium simplr, et absẽ, q̃a reciprocatur ͻ subto.

Quaer. 2. Vtrum haec divisio sit adaequata. R. affirmẽ. P. 1. q̃a n̄ asignabitur aliud membrum proprii, praeter tria numerata. P. 2. ex Arte, q. sol dividit proprium in 3. classes, nempe in proprium per se, semper et aliq̃ndo: gõ divisio proprii in tria membra ē adaequata. P. 3. q̃a sol haec tria hent rigurossam ettiam proprii, nimirum relõem convenientiae ͻ suis subtis, et negoem convenientiae ad alias entes.

Oppositam snam tenent CC. Sphiri. cap. 4. d. proprio, P. Soll. et alii Conimbricenses ͻ Soar. l. tra. 1. d. 4. nõ 242. ꝑ q̃bꝰ Arg. 1°. dari proprium 2°. mõ, q̃d convenit õi, n̄ tñ soli, v.g. bipes rũ hõis: gõ proprium n̄ dividitur sol in tria membra. R. neg. ans, q̃a illud asignatũ n̄ ē proprium; eo q̃d n̄ hẽat roem fratem, et constitutivam proprii, l. negoem convenientiae ͻ aliis entitatibus, q̃a bipes ēt convenit avibus: gõ n̄ ē proprium solius hõis.

Declaratur, q̃a õe proprium dẽt hẽre negoem convenientiae ͻ aliis entitatibus; q. ē pars sat inadaequata constitutiva proprii, ut fatentur ipsi CC, sed bipes, n̄ hẽt negoem convenientiae ͻ aliis entitatibus: gõ n̄ ē proprium. q̃d firmatur optimo exemplo, q̃a entãs, q̃ n̄ hẽt duo rũs, alterũ ad rem, alterum ad poam, n̄ ē signum: gõ ēt illud, q̃d n̄ hẽt relõem convenientiae ͻ uno, et negoem convenientiae ͻ aliis, n̄ ē proprium, siq̃d utrumq̃ ē illi essẽtiale.

Arg. 2. q̃d convenit õi, ac soli, si convenit semper efficit unũ membrum proprii, si n̄ convenit semper efficit aliud: gõ ēt q̃d convenit soli, n̄ tñ õi, si convenit semper efficiet unũ membrum, si n̄ convenit semper faciet aliud. R. neg. cons, q̃a illud proprium v.g. bipes rũ avis n̄ convenit õi speci avis, imo repugnat q̃d ru=

pedibus. deinde etiam non est proprium rationale hominis, quia non convenit soli homini, sed etiam competit avibus: ergo ex nullo titulo potest esse proprium, licet conveniat semper, non semper.

Inst. esse gramaticum non habet connexionem cum tota natura hominis, et tamen constituit proprium 1o modo: ergo etiam licet bipes non habeat connexionem cum tota natura alis, tamen ratione alij conveniet proprium. Resp. neg. mai., quia esse gramaticum habet connexionem cum tota natura hominis, licet non plures homines non sint actu gramatici, hoc est per accidens, quia omnes possunt addiscere gramaticam. at vero bipes de se non convenit omni ali; immo pluribus per se convenit esse quadrupedia.

Arg. 3. Risibile vg et canescere, si sumuntur quoad existentiam, vel quoad convenientiam; si quoad existentiam, utrumque non convenit semper, si quoad convenientiam, utrumque convenit semper: ergo non facit duo membra distincta proprii. Resp. hac duo propria sumi quoad convenientiam; in eo tamen distinguuntur, quia risibile semper et per semper postulat suum actum, at vero canescere non postulat per semper suum actum, sed tantum pro tempore senectutis.

Arg. 4. sensus externi sunt proprii ratione alis; et tamen non pertinent ad aliquod membrum ex numeratis: ergo divisio non est adequata. Resp. neg. min., quia gustus, et tactus sunt proprietates simpliciter ratione omnis, et solius alis, ac semper. deinde visus, odoratus et auditus, etiam sunt proprii simpliciter saltem ratione omnis alis perfecti. quod si talpa nequit videre, et anguilla non possunt audire, est quia sunt alia imperfecta, de quibus non est quaestio. in his vero animalibus imperfectis reducentur hae proprietates ad 1um membrum proprii, quod convenit soli, non tamen omni.

Quaer. 3. an haec divisio in tria membra proprii sit univoca. Resp. affirmative. P. quia haec tria membra participant rationem proprii simpliciter, et aequaliter, nempe rationem convenientiae cum subiecto, et negationem convenientiae cum alijs: ergo divisio est univoca. et licet proprium 3o modo sit perfectius, hoc illi provenit ex parte differentiae, et non ex ratione communi essentiali, quae est aequalis omnibus proprijs. nempe relatio convenientiae ratione unius, et negatio convenientiae ratione alterius entitatis.

Sectio 2a

Definitur Proprium simplr.

Proprium 3o. mo (qd alii vocant quarto mo, qa admitunt 4a membra proprii) sic definitr – id qd convenit oi soli, ac semp – Particla semp; denotat necessitatem logam, vg. risibile rii hois, hinibile rii equi, &ca. qa 9 hae proprietes dmanent ab essia, nario, et inseparabilr comitante ipsam essiam. dind illud semp n sol e pro tempore existiae, sd pro connexioe naria 9 essia, qa Anti Xo. nunc nemo iam e risibilis, atqm existat.

Ob hinc Definium in hac divitioe Proprii sol numerare propria simplicia, qa agebat de propriis pro ordem ad Vlia, q simplicia ee dent. ideo ab hac divitioe excludunte Propria Complexa vg. par et impar rii numeri, curvum, et rectum rii linea, hac n. n sol sunt propria simplr, sd si propria, qtius opponuntr Complexe et potioris iure dent dici Contraria, qm propria.

Arg. 1. ee figuratu e proprium simplr rii qntis, et tn n illi convenit nario, qa hac, et illa figa e congens rii qntis: go propriu simplr n convenit nario. Rx dist ultam pem min. hac, et illa figa divisi e congens rii qntis Cond. hac et illa figa Colletive sumpta e congens qnti neg. min. unin qd e, qd here hanc, aut illam figam sit congens qnti, sd here aliqm figam, e illi omnino narium. sicut e congens Pro here albem, t nigredinem, sd here aliquem Colore, e narium. de ind congens e mir 1a here hanc, t illam fram no, sd e illi narium here aliqm fram.

Vg. ee figuratu et competit subiae: go n convenit soli qnti. Rx dist. ans ee figuratum subiatr convenit subiae. Cond: ee figurati acciatr, et qntitave, neg. ans, nosuo hic sd agims d figa acciati, q resultat ex terminatioe partium qntis, n uo d figa subiati, q n e proprietas qntis.

Arg. 2. 4or 1æ qlitates in sumo gru st pprietes simplr rũ 4or elementoru, v.g. calor rũ ignis, frigs rũ aquæ, humiditas rũ aeris, siccitas rũ terræ: et tñ calor ñ convenit soli igni, qa ẽt reperitr in ferro candenti, et in lapide ignito, ppterea frigs separatr ab aqua, qndo calefit, et siccitas a terra, qndo humetatr: gõ pprium simplr, ñ convenit soli, ac semp suis subtis.

Rx dist. 1am pem min. calor ñ convenit soli igni p se, neg. per accens conc. min. qa calor solũ p accens inest ferro candenti rõe dispositionis, ñ qd postulet aña ferri, sd qa solũ postulatr ut pprietas abestiã ignis, q ferro aplicatr. dind Rxeo ad alteram pem min; qd frigs ñ separatr ab aqua, qad conveniam, et postulantiam, sd tantũ qad exijstiam accidem, et sm hanc ñe pprietas aquæ; sicut aũs ridendi, qad exijstiam ñ ẽ pprietas hois, sd solũ qad postulantiam. sitr Rxendum ẽ ad instiam d humiditate acciati terræ.

Arg. 3. dterata estiã petit dteratam pprietem; sd aqua v.g. ñ postulat hanc dteratum frigs, et d sic d reliqs pprietatibus aliorũ elementorũ: gõ 1æ qlitates ñ st pprietes simplr rũ elementoru. Rx dist. maj. dterata estia in coi postulat dteratas pprietes, ẽt in coi, conc. dterata estiã in parti postulat dteratas pprietes in parti. neg. maj. qa pprietes ñ oriuntr ex singularitate, q ẽ congeris sd ex estiã coi, q ẽ radix pprietatũ, q conveniant induis rõe spei cois. et sic frigs convenit huic aquæ in parti rõe conveniæ, qm hẽt cu ña aquæ in coi, et ñ cu hac l illa parti, cui ẽ congeris.

Sectio 3a

De pprietatibus gri sumi, et induorũ.

Quær. 4. v grã suma suas heãnt pprietes. Rx affre. qa grã suma hent suam estiam: gõ ẽt hent suas pprietes manentes extra estiam. pat conquiã qa qntas v.g. q ẽ gũs sumũ nario postulat relõem æqlitatis, tamqm tamqn pprietem. qlitas ẽt nario petit relõem silitudis: gõ grã suma suas hent

pprietes. firmior, qa subia qus sumu postulat pprietē aliqn substiam.

Arg. 1. p ll pprietes resultant ex Conjunctioe gnis et dria spifica, qd n dar in quibusj sumis: go n hent pprietes. Rx dist. ans pprietes resultant ex conjunctioe gnis et dria spifica sol neg. et Cons ans, qa pprietes iuxta ipsos ll pveniunt a diversis essensiis, quo gna suma hant essias diversas, ut pt, et dent uendicare divsas pprietes ab ipsa essia emanentes.

Arg. 2. pfirius sic definiuit pprium — qd oi soli, ac semp Convenit spei — go gna suma qd n sint spes n hent uas pprietes. Rx pfiriu definire pprium p ordem ad speim, tamqn mag. notam, et ex q notiores pprietes resultant: n ido tn negauit pprietes, quibus alia neq gna subalterna herent pprietes, siqd n st spes in rigore.

Quer. 5. V indua suas heant pprietes rigurossas? Rx neg. et Coi. P. 1o qa indua hent eand essiam quad pfectione: go hent eand pprietes, q sol resultant divsa ex diversis essiis, dind Vrie induantes st eiusd pfectionis, ut e Coie: go ex his n possunt oriri divsa pprietes. P. 2. qa si indua herent proprietes peculiares, oes istae pprietes possent Conuinire in aliq spe Coi: go participarent indua has pprietes roe illius spei, in q Conuenichant, et n roe ipsorum induorum.

Oppositam snam tenent aliq RR. p qbus arg. 1. indua st nobiliora spebus; sd spes hent pprietes: go et indua. Rx neg. Cons, qa ex maiori nobilitate n be Colligitr maior fecunditas pducendi pprietes: qd pt: qa relas Spus Santi e aeque nobilis ac relao Patris et tn una e foecunda pducendi, n uo alia. dind Anglus e nobilior hoe, et tn ho pducit alium hoem, Anglus uo n pducit alium: go lt indua sint nobiliora spebus, n ido seqtr ee pductiua pprietatum, sicut st ipsa spes.

Arg. 2. substia Pri ita postulat oriri a Pro, ut neq diuinitus possit oriri a Plo: go iam Pruis het rigurossam pprietem. Rx neg. Cons, qa illa

LIVRARIA DA UNIVERSIDADE

pprietas substiæ prius convenit nǣ humǣ specificæ, et rōē illius convenit in duō, si n. nā humā in spē n̄ heret pprietē substiam, et Petrus n̄ heret hanc substiam. firmar solūo optimo explo: qa ēt hoc risibile ita postulat oriri a Prō, ut n̄ possit oriri a Plō, et tn̄ risibile, n̄ ē pprietas Pri, sd hoīs: gō sicut lt hæc substiā n̄ possit dimanare nisi a Prō, n̄ erit illius pprietas induālis, sd spificā, qa convenit illi rōē humanæ nǣ spificæ.

Arg. 3. induā hent pprietēs negiuās, v.g. Prūs hēt pprietatē induati negoēm Plī: gō et induā hebunt pprietēs positivas. Rx neg. cons, qa plus requirit ad pprietēs positivas, q̄m ad negiuās. qd pēt, nam oīs pprietas positiva dēt convenire toti nǣ spificæ, v.g. risibile dēt convenire oī hoī. at vō pprietas negiuā n̄ convenit toti nǣ spificæ, ut pēt in eod explo Prī, q ē n̄ Plus pproprietem negiuam, et tn̄ n̄ ē nlō, ac pīnd hæc pprietas n̄ convenit totæ spēi humǣ: gō pprietēs negiuæ n̄ st rigurosæ d qbus hic agimus.

Arg. 4. Xus Dnus, q sit induum, hēt partes pprietēs, d qbus agit thiā: gō iam induum hēt suas pprietes. Rx neg. cons, qa nos hic agimus sol d induis in sū logō, et n̄ in sū thicō. et Xus Dnus logē loquendo, q tinus ho ē hēt easd omnino pprietes q aliis induis humis: qd qd sit in sū thicō et p communicoēm Idiomatum, ex eo qd sit tale induum, qd continet Deū sil, et hoēm in uio supposito. nam ēt id argum poterat fieri d Deo, qd ē induum Singularissimum, et tn̄ hēt spiales pprietes, et Deo dan̄ suā: sd d his induis n̄ ē nostra quæō.

Sectio 4.

De Pprio, p ut ē 4um pdicabile.

Quær. 6. q̄mō definiatr Pprium p ut constituit 4am spēm Uls. Rx ita definiri — id qd aptum ē prari d plubs, in quæ q̄le ē rariō — parta id qd aptum ē pdicari d plubus, ē qriā oibus spebus ulis, p partam

in quarū ḡle ē excludunt g̃us et spēs, q̃ prantr in q̃d, ꝑ partam rio nario, excluditur sil̃ diā q̃ prati ettiale, et ēt reiicitr accens, q̃ pratur Congeī, et Constituit sūm vle.

Quar. 7. v̄ ꝓprium ꝑdicetr d̄ suis inferioribus nessite phicā, aut logā. R̄x prāri nessetē logā. ante ꝓbaoem adtē duplicem ēe nessetem, al. teram phicam, logam alteram, nessetas logā ē illa, q̃ intrīcē manat ab ettiā rei. illamq̃ inseparabilr Comitatr, sine rū ad Concursum extricum Causarū Secundarū, v.g. ribile rū hois. nessetas phicā ē q̃ n̄ fluit ab ettiā rei, sd̄ tantum pvenit a Concursu ordario Causarum secundarum: et sic dicuntr narii calores, tempore estivo, frigus et pluvia tempore hiemali; albō rū Cygni ettª.

P. igir. qd̄ ꝓprium ꝑut Constituit 4m. ꝑdicabile dēbt ēe narium nessetate logā. qa si sufficeret sola nessetas phicā, n̄ disgueretr 4m. vle a 5º. qa nessetas phicā ē absē Congens, qa absē Congens ē, q̃d Corvus sit niger, et Cygnus albus; q̃ ꝑdicaoēs spectant ad 5m. vle: qō ut disguatr 4m. a 5º. ꝑdicabili, dēt dari nessetas logā, q̃ nullatinus sit Congens: qō sola nessetas logā ē requisita ad 4m. ꝑdicabile, qō dēt prāri nariō, et inseparabilr firmar. ex Arte, q̃ docet n̄ posse negari ꝓprium d̄ subto, sine distructione ettiē, sd̄ sol id, q̃d ē narium nessetē logā, hoc hēt: qō sol qd̄ ē narium nessetē logā spectat ad 4um. ꝑdicabile.

Arg. 1. negoēs nariē v.g. negaō lapidis, q̃m hēt P.rius, pertinet ad 4m. ꝑdicabile, et tn̄ n̄ st nariē nessetē logā, si q̃d narium nessetē logā, fluit ab essensia, et negoēs n̄ manant ab ettiā: qō ꝓprium qd̄ spectat ad 4m. ꝑdicabile n̄ ē semꝑ narium nessete logā. R̄x dist. ultam posit. Cm minoris, negoēs n̄ manant ab ettiā positiuā Cond. n̄ manant negiue neg. min. qa hic fluere ab ettiā id ē, atq̃ Comitari ettiam inseparabilr, q̃ hent negoēs nariē v.g. negaō lapidis in P.ro.

Atē hic oēs p̄prietēs, q̄ reciprcantr cū essiā subti ēē p̄pri=
as simpr, et p̄tinere ad 4m p̄dicabile, n̄ tn̄ e cōa, oē q̄d spectat ad 4m p̄di=
cabile reciprcari cū essiā subti, q̄d clare cernitr in exemplo adducto negōis lapi=
dis. q̄a lt uun̄ sit dire, q̄d q̄d ē ho ē n̄ lapis, tn̄ n̄ ē uun̄ dire cōa, q̄d q̄d ē n̄=
lapis ē ho, q̄a leo ē n̄ lapis, et tn̄ n̄ ē ho, q̄a ut supra iam aduertimus,
minꝰ requiritr ad p̄prietes negiāas, q̄m ad positiuās, q̄a negiuæ sūt minꝰ rigu=
rosæ.

Arg. 2. P̄prium conuenit induūs mediante spē v.g. risibile conuenit
Pēō, et Plō, mediantē hōe; sd q̄d conuenit mediante alio ē congens: gō p̄priū
n̄ ē narium infiorībꝰ nessēte logā. Rx neg. min, q̄a at et conuenit petro,
et Plō, mediantē hōe, et tn̄ conuenit essiatr. itaq bē pōt unum conuenire
mediantē alio, et tn̄ conuenire essiatr, l nariō: n̄ nego, q̄d et aliq̄do possit
conuenire congēr, si fuerit q̄d congens.

Arg. 3. q̄d ē p̄prium, n̄ pōt ēē coīe; sd risibile v.g. ē p̄prium: gō
n̄ pōt ēē coīe, et vle. Rx dist. mai, q̄d ē p̄prium n̄ pōt ēē coīe rū eiusdem
transeat, rū diuorum neg mai: q̄a risibile ē p̄prium rū hōis, ad quem n̄ ē vle,
et ē coīe, ac vle rū Pēi et Plī, q̄ sūt infiora, in q̄bꝰ risibile multiplicatr.

Quær. 8. V possit dari aliq̄ p̄prietas grica, q̄ sit spēs in=
fima. Rx affīe, q̄a gustꝰ ē tactꝰ sūt p̄prietēs gricæ, siq̄d oriuntr a grē gri=
cō, nempe ab aīi, et tn̄ sūt spēs infimæ in p̄rando q̄a hi sūs in oībus aībus
sūt eiusd spēi, ut ē coīe. Quær. 9. V et ē cōa possit dari aliq̄ p̄prietas spifi=
ca, q̄ fluit, ut gūs. Rx affīe, q̄a ittus huius v.g. ē p̄prietas spifica, siq̄d comi=
tatr solam spēm hunān, et tn̄ p̄ratr, ut gūs d ittu agente, et patiente, q sūt
diuræ spēi iuxta coīe.

Vtē cognitum a Deo constituat 4m p̄dicatē!

Quaer. ulto V ee cognitũ a Deo rũ Creaturarum ptineat ad 4m. pdicabile:
In hac quaere pcedendum e ꝯ distiõe. Resol. 1o si creatura sumantur ꝙ ut
ꝯtrant cognoem dinam in hĳs pdicoibus | Prĳs e cognitus. Plĳs e cognitus a Deo |
nullum dari Vle. P. qa hic n multiplicatur fra, 1. cognio dina, q e omnino ead
rũ Pri, et pli; sd ad 4m, et sum. Vle e naria multiplicao frae: gõ in hĳs pdicoibus
nullum resultat Vle: firmar qa si una albõ ponatr in tribus lapidibus, albu in cõi
n erit Vle: gõ silr, si ead indiuisibilis cognio dina trata ad ples creaturas, cogni=
tum in cõi n erit Vle.

Resol. 2 ee cognitum a Deo qad postulantiam, siue potu=
am siue negiuam creaturarũ rũ cognois dinae, n pot ptinere ad 4m pdi
cabile. P. qa oes pprietates rigurosa det fluere ab essa et illis solis con
petere, sd ee cognitũ a Deo, in primis n fluit ab essa creaturarũ, ut pet, ꝯind
n competit solis creaturis, qa et enti increato competit ee cognitum ab ipsomet
Deo: gõ ee cognitum a Deo rũ creaturarũ n e pprietas constitutiua 4i pdi=
cabilis ppterea creaturae aeqe postulant cognosci a Deo, atq a quocumq alio ictu
creato possibili: gõ illa n e pprietas creaturarum.

Inst. 1. cognio dina nario trata ad creaturas: dind pratur
in qle: gõ constituit 4m pdicabile. R. dist. ans. cognio dina nario trata ad cre=
uras ex ui pfectiois ipsius cognois dinae, cond. ex ui postulantae creaturarum
neg. ans: rao uo constitutiua pprietatis mensuratr p exigentiam, et potu=
lantiam subti, cui pprietas competit, sicq fluit ab illius essa: gõ firmor
cõi explo, qa aius, q se Angelus cognoscit e narius, ut docet Suar., et tn n e ppri=
etas Angeli ee cognitum a se, ut oes fatentr, qa hoc n postulatr sol ab essa ipsi=
us Angeli.

Inst. 2. creaturae hent n repugniam nariam, ut cognoscantr a Deo: gõ
sal haec pprietas negiua prabitr ꝯ creaturis, ut 4m pdicabile. R. dist. ans cre=